

PAS
891441
TAG

گیہاں جلی
دسا گور اثر
دینوا آرحمہ

• اهداء •

زہ داخلہ ترجمہ بہ پیر احترام د افعال او ہند
ددوستیہ تولی بہ ویرانی کوم
• سوا •

گیتان جلی

-۱-

بارہ عہد ما ہی ، ادا کیم - ہمہ عسی سما رضاوہ ،
 داد (ہسیر) نامورہ لوسی ناہ وارو وارو بس کپی اوسادی
 بل برہ بہ وہ بوی روید چک کپی دی (۱)
 بہ دلہ دورو کی سہلی سرہ بہ شو درو کی اوسکو عرو
 نادی گر لپی ، او دی شہلی کی رنگ بہ رنگ وی ممی
 بو کوی

سما دلا سو' لہ عر فای مسود شجہ رما رپ گوی بہ حوسی
 کی حل حدود (حرف) ہروی - او بہ وداسی حال احمدی
 بہ بیان ہی ممکن بہ دی

سما عہ محدود - نعمتوہ رما وری راری - اورما بردی
 کو حسو لپیو لپیو لاسو نادی ،

عمروہ بہرہ سی - حواس لاهم بہ شہہ (مہمہ) اوروی
 آبا نورجای لاهم ناہ دی حہ سما نعمت بہ بوی ور سہلدی ؟

■ ■ ■

ہر کلہ حہ بہ ما بہ دسرود رعواو حکم را کپی وداسی سکاری
 حہرما درہ (دالہ) او ہارس لجا بولای سمی) بولہ پسرہ واپہ

او عروہ ہوی ہوی سی
 رہ ناہ گورم - سترگی می لہ اوسکو چکی چکی کیری ،

(۱) دتاسج ہمدہ

دا گڼاب

د شرق د ستر فېلسوف او د انگېلي زې د مشهور شاعر
 راسډر باب ناگور د گمان حلي پيو بر حمه ده
 گڼاب حلي (د معني د عرس کولو په معني) - ناگور د روحاني
 سرودونو مجموعه ده چې په انگېلي ژبه يې مطالعه کړې او بيا يې
 په حله په انگريزي ژبه بر حمه کړې ده ، چې بيا د اردو زې مسطور
 ادب مولا ساروج پوري نه اردو اړولي ده او شونې ده چې
 د ساروج پوري له اردو کتاب خونه بيا په سوري اړولې
 هغه شونې ده چې د بر حمه نه بيا کتب خونه يې په تېره بيا
 د پوه شعر بر حمه پوهه ده دا شعر گڼده ده چې په ترجمه کې اصلي
 شعري او ادبي خوند ه څرنگه په پوره توگه بيا په کېدای شي
 خصوصاً چې د ادب بر حمه په شري او هغه هم ماد بر حمه يې ترجمه وي
 د څرنگه په لوستونکي ماو معني کېدې سرودونو اصلي خوند
 په لوستونکي بيا نه وي ، چې دومري هيله ده چې بيا سوري بر حمه
 څه به څه د هند د ستر فېلسوف اوساغر د افکارو بيا بڼه کېدې
 د هېوان مکلف گڼاب چې د حل محرم دوست ساحلي مولا
 عبدالرحمن سمې څخه بېکر و کړم چېدې سرودونو د لخوا
 مشکلو عناوونو او حملو په ترجمه کې يې له ما سره مرسته
 کړې ده

پيو

آه ، نارمارزه دحلې موسقى به بشمارولو، وکي مد کړي
دی — اي اداره ' ۱

۴-

اي دروځ لځانه ' ده بل دحل جسم به سسختوب او باکوالی
کي ربار باسم ،
به دې بوه هم چه سما ژوند بخسولکي مسود (مس) رما ول
عړي احاطه کړي دی -

ده دحلو حملاتو مخه ديولوبار اسمودلري کولور بار باسم ،
به دې بوه م به به هم راستی بي چه دعمل به رپايي رما نس
روساهه کړي دی -

ده بل ربار باسم چه له حل زړه مخه هولي مندی د باندی
وعور لوم او حل عشق دگل به مهر (ماره او غوړ بدلې) وسام ،
به دې بوه هم چه سما لځای رما دحرم به خلوت کي دی - اوږه بل
رپار باسم چه رما به و لو چار و کي ستا طهور وي ،
به دې بوه هم چه داستا ددر دی چه مانه دکار کولو قدرت بحس ' ۱

۵-

له ما حجه صرف دو مړه هيات هوايم چه بودسر گورپ قدر
در سره کسپم ، حل نور کاروبه به ما سر به ورسوم
رما زړه چه باه و سي بودراح او مېله سره ناآشناسی او
رما کار دمعت به بي ساحله در باب او به غير محدود مشعالمسی
س دگر می موسم دحلو بوه و آه و سره زما م کړ کړ
بوري راوړسمد او دسا و مچيو دويو دسبوري به حوس هولي کي
به حل مار گوی وری کړي

هغه څه حرمه نه ژوند کي ماته سمعت او کلت سکا رېده
دواحد نه يوه خوړه سندرې نرم او بوستېسي - اورما ستانه دهغه
خوشحال مرغه په غېږ چه د سندر نه څو نابدي الوړي حمل
ورزونه خړوي

ده پوهېږم چه به رما له سندرې سره دلچسپي لري ،
هو ، ده پوهېږم چه ده صرف د يوه سندرغاړي نه بحث ستا حضور نه
درلغم

ده د خپلي سندرې د سرورو ورو له څو کي ستا قدمونه
سکډوم ، هغه قدمونه چه ما ئې هيڅ د ر سپدلو تصور هم نه شو
کولای

د سندرې له مسرتې داسي سر شاره شم چه حمل لځان هېر کړم
اوباه وایم «نه مي دوست ئې» حال دا چه ته رما مالک اوبادار ئې؟

- ۳ -

اي رما باداره ، ماته معلومه نه ده چه به ښکته سېره بولي؟
ده ئې بل نه يوحامو سانه حيرت کي اورم
ستا دموسيمي رها د بيا روپوي ،
ستا دموسيمي ژوندي روح له يوه آسمانه بل آسمان ته الوړي ،
ستا دموسيمي مقدسه چمې بول ئې د نرس حجابونه ماتوي او
بهروري

رما ږه عوازي ستا د سندرې سره هموا سي مگر د يوه
آواز د ناره ښکاره ټيټېږي - ده خو غه وایم ، مگر س ويل نه
سېره کېږي - بوله عاجزي څخه کړېږي وهم

اوس ددې وحدی چه بانه محتاج بته حوله کسپم - اوبه
ساکن اوسه ورصب کی دژوند بهدا (سمدره سما به وړاندی)
ورعوم

۶-

دا کوحه ووی گل وسکوه او واځي حله - خنډ مکهوه ،
ره بهر بهم چه مبادا دا گل به مړاوی اوبه حاورو واپل سی
سما به امل کی به ور به لځای بانه به وی - بانه به ووی ،
حونه بی دحل دردمد لاس به مسود سر لوری کپه
ره بهر بهم چه زما به حمر بدو دمهجه ورځ حومه اودند روحت
تېر سی

دامم چه رنگ بی ډېر مړه دی ، سو سو بی بی کمر وړی
ده (پکښه روا لری) به دحل (برسمس) دحدهب کار حومی
واخله ، او وسکوه چه دغه ځي وحدی !

۷-

زما نغمه دده سیکلا لبروی - دده ساس به کالو او آراس
به ویاړی - رسول او گېږه زموږ وصل بی حوله کوی - دارما او
سما برمنځ حامل کېږی او به آواز کی ځي زما اوسما بهی بهی
حمری ور کېږی

سما به وړاندی زما ساعرا نه عروړ له سرمه لځان بهوی ،
ای دشاعرا به اسماده ! ره سما بسو به ناست بم ، مانه حل ژوند
کی دوی سیکله به مان ساده اوسم کپه چه یواری سادوسمه
ساه به ما کی وچلېږی

له خپلو خپلانو سره راو وره - دا گلبو ه او دود کړي
 خو ددوی لمړی کړه - څه بر والی که ستا کالی سلېدلی او
 پلې پلې دی ؟ دده ملشه ، ددې له خوا او محبت سره ورشه
 وره ودرېږه !

-۱۲-

دما سهر چر وروځ وښو ، لارمې هم لمړی او اوږده ده ،
 ده دروېنې دوزا گبو به او پری - گڼی (۱) ما دی را علم ، اود
 کالماو به بايان کې می خپلې ډېری نسی دسورو بر منځ بر پېښو دای
 او دای به زل بهر شروع وکړه ،
 هغه ډېره لمړی لارده څه بانه ډېره بر دې درعلي ده ، اود
 همې لاری هدایت ډېر سپېڅېده دی څه د معنی به څېر دسکاره ساد گڼی
 لور به لاروونه کوی

و بر دېس خپلې دروازي به درسېدو به خاطر هره بر دې
 در واره پکوی او ددما به څو لو طاهری کوو و کې لالېاندې
 گری ، شو به ای کې دحل حرم بر پې حوی بوی ور سېدی
 دما کانه لمړی او بر دې آواره گړځی ، دمعجه تر هغه چاره
 هغه بند کړم او روايم څه «نه دلته پې ا» دا وستنه او آواره
 «آه - چېری؟» وځوی به وروځس برې حوړې شي اود «زه م»
 سدل دا معان به عالم کې طوفان راوولی

(۱) همدې کلمه نې «رېڼه» ده څه د باريات ابوعود وېلو

پوه د نسی گڼی وه

گاه چه ره دبار ماسم نانه ؟ ز کوع شمع نور ماعجر همه
عمق به بسی رسد لای حری چه سا قدم د بی و زلو ، نه وانا نواو
بر نا و حلیکو سره هل دی

دعروور در سپیدولار هلمه شمه چیری چه ؟ دعجر به کالو کی
د بی و زلو ، بی سموانانو او بر بادو حلیکو به مملح کی گر لیس
دا گر لخی

رما زده هغه لخی به لار به لری حیری چه ؟ دس و زلر ،
سموانانو ، بر بادو او بی بارو بی مددگارو سره مل بی ؟

۹۹-

دا (عمادت) همه ، سرود داسه حج حوایی بر پرده ، دروازه
و پرده ، دحانها به دی چه حما او پوره در بله کی دحار سمس
کوی ؟

سیرگی بر امره و گوره ، سما حدای (واری) نه امضامح
به دی ،

دی ۱۸۰۰ - ۱۸۰۰ ، چه زکر به ۱۸۰۰ ، چه کی موی کر ، ار ۱۸۰۰
دی چه سړک حور و وکی کلکی چری مایوی ،

دی دعوو سره به ها کنده عرمو ، ناران اوسه پرو حاورو کی دی
دا لاسی گو دپی له شاه لری و عور لوه ، اودده به غېر
سپرو حاورو به را کور مه

آزادی ؟ - آزادی چری موبده شی ؟

دهور نادار بچله حوسه د اهرمس اهر بکی بر حمل سر
احمستی دی - دی بل دهور سره دی

به به خیل مکرر ا نکار ماد کورورو او بی درو و هیلو له
 خطر او شخه ژغورې ، د خیل بشپړ موالد وې می گرځوی
 -۹۵-

ده دلته صرف استاد سمدري ولودناره يم - ما ددې دربار
 به وه گوډ کي ده هم ناست يم
 ستا به دې دما کي ما به کم کارنا به به یی (بې له دې) چه
 دما نا کاره ژوند بې له کسو یی مدعا یوې یوه سیسی ، یوه
 بهمه اوسندره برې خویه سی

بمه شپه چه دم د بهاره کي سمار برسېس گڼل د حاموشی
 اعلان وکړی - د رای دما اداره ا ما به هم حکم را کپه چه
 ستا حضور به د سمدري وللو داره و درېم
 به به وخت به د صبح دم به هوا کي د برېط روښ سار سر سی
 ما هم د حاضرې به حکم سر اوړی کپه

-۹۶-

د دنیا دې حسن به ما به هم (د بلخی) د بې را کپه سوی دی،
 او په دې ډول د ما ژوند سرور دی ، سر ګو می ولندل ، غورو
 می وارو پندل

به دې حسن کي ما به د سار غولو و طعه را سار لې شوې وه،
 او شخه به دما به وس وه هغه می و کپه

اوس ده و سیم به انا را وسه لاهم هغه وخت به دی را علی
 چه د به دریم ، با وروم او حمل د بې حولې سلام ستا حضور به
 وړاندی کړم ؟

۹۳-

هغه سمدیره جهره ټپي دواړو دناړه راغلي يم - تراوسه ناوېلي
 باهډه ، ما - له ورځ دناړ نه لرې دواړو او کورولو کې پر ه کړه
 تراوسه لاماسب وحب به دي راغلي ، القاط به سه ډول مورون
 شوي نه دي - واري دآرو درد به ږيه کي سه

عوبير لانه ده غوړېدلې - صرف هوا ساړه ، نسونه ناسي
 نه ئي ماصورت ولید ، او دهغه آواره مېوجه شوم - صرف
 دهغه دسو دوروتگ آوازي دحل کور له مخامخ سړک حجه
 واړوند

يوه اورده ورځ مې دوه دناړه به فرس غوړولو کي تېره شوه
 او تر هغه وچه ډېره بله شوه (لځکه يو) مادي دسه راوښه وسلاي شو ،
 ده دده دوصل نه اميد ژوندي پانم - خو دا وصل لا تراوسه
 نه دي راغلي

۹۴-

رما خواشونه ډېر اور باد مې درحم وردی - حوټه تل ماد
 سيمو انکار او له امله محفوظ ساڼي ، اودالوي رحم بل رما نه
 ژوند کي دسه کار کوي

ته ورځ په ورځ ماده مو لوبو اوساده عطاباو وږ گرځوي چه
 ما ټي پوسسي دخواش او له هجومه ژغوري او مانه مې راغياب کوي
 (دا عطاياه دي ؟) دا آسمان اولمکه ، داحسم ، دا ژوند او نيس
 کله داسي وي چه ده به ډېري افسردگير انتظار ناسم ، او
 کله بيا داسي چه ده مې حوټه را ناغم او دحل مطلب نه لېون کي
 تېرم - حوټه په ټي رحمي سره له مانه لځان ټوړي

ده دآسمان ايرو تاروټه ځيرځير گورم اوږده مې درېدو
سره سره به دوك احمه دى

- ۱۹ -

که به دماسره خبرې و به کړې - بوره به حنډ ږړه سمه
به خاموشېر چک کړم، او هغه به ورغمم، ده به ښه جو له سيم
اودسمې به - به ددخوسې و سوالې به حالت کې - به صبر او
استقلال به کږه غاړه ستا انتظار ماسم
ورځ هر مړو راتلو ننگې ده، ماره به وړکېسې (۱) اوسا
آواز به آسمانو به وځوې د زړو جو به سان به وپېښې
هغه وخت به سما خبرې زما د خېږو له لڅالو سجا دېمې به
دوگې مزل به والړ، اوسا هغه زما به دايې کلوپ کې
گل مړدې وه وکړې او وېر دايې وغوړېږې

- ۲۰ -

همه رڼه - له رگ - غږد - افغوس دماره لږرورک
کېمې آواره را ده له هغه ي سيمه وم - دماسه واکړې
دېمې وه او دل موږ بدلې و، هېڅا مې پروا نه کړه
داسا سرجوا موغام را کړل ددې و، ايا با به خبره را اچېدم
اودخوب له خوا مو غږه ورما را الو بې وه چه ماره يې
دوخور مام درلود دغه آواره دام - وړ والې دماره کې
دآرو بورد - داکې - ماره هر که مده سوه چه دسرلي دموسم
له آرده به پک نفس بدل نکهمل بې دى

(۱) دحم بعلی

- ۱۷ -

ده نوادی مئی به مسطرم چه دهرچه به نای کی - دلخان
 دهی لاسو به و سپارم، همداسم دی چه دومره نا وخته سو، او
 همدا و به به چه دومره میروکارو محترم بم
 و گپی دل فواید او فواید را و پی چه ماری نایند کپی،
 حوزہ بلور خطی چه کوم - اشک چه دهمی نامہ بطریم چه دهرچه به
 نای کی دلخان دهی لاسو به و سپارم
 و گپی بر ما ارام لگوی، مای، و ا بول - ده هیچ سک
 به ارم چه دوی رسما و ای

دادار ورخ - به سه، اربوه - ول سپ - کار، ای به
 رسیده، شعه و گپی به همداسمی ده به ای نام، دهره راعلی وو،
 به جسم بر به ولایل (ار) ده صرف مئی به م ستریم چه دهرچه
 به نای کی - دلخان دهی لاسو به و سپارم

- ۱۸ -

کپی اورائی و ریل و موی، او نازده حمری
 آه، ام، مئی، ناولی ده لهره داندی، مکی نوادی - ایررو ا بم؟
 دهرمی دمسب به معولو - حاکم (چه و) ده دولی
 سره او م - مگر ایی دهره ریل - نای ورخ کی، نای نای
 چه زماند در بوری بولی دی

که به دل ان را سخاره به کپی، که به ماهمداسی نوادی
 بر بپی دهره به به همبرم چه دادران دا اوره کپی به شیکه
 بهرسی؟ (۱)

(۱) داسلا نا برع حال

ده دآسمان اپرو ، نارونه خیرخیر گورم اورده می درېده
سره سره بهدوگ اخته دی

- ۱۹ -

که تته رما سره حمري و به کړې - بوره به حن زده سدا
به خاموشی چک کړم، او هغه به ورغم ، زه به تته خو له نیم
اودشپې به خپل به دحوص و سوالی به حال کی به صبر او
استقلال به کړه غاړه سدا انتظار مسم

ورځ هر رور را لږ لږ کی ده ، مار به وور که شی (۱) او -
آوار به آسمان به وحوی د زړو د حمو به شان به ونه -
هغه و - به سنا حمري زما د خجی له خالو سخته دغه به
وگ - را - به والره ، او تیا دغه به دما به ادابی کوب کی
گل مریدی ویر کړم ، اولو سر بهی و غوړېدی

- ۲۰ -

هغه ورځ به لږو رڼا - زه - افروغ - دمار به لږوړک
که پې آزار به ا زه له دغه پې - به زه - دما و کړم
به وه او دل سوېدلې روت و ، همدجانی پروا به کپه
به ماسا خوا دغم را کړلې و ، ادا به له خو به را محمدم
اورخوې له خوا به غمه و زما را الو بی وه به مایه غسی
و خوړ دما د لږو دغه آواره دما خوړ والی دما زه کی
دآرو بوړه دما کی - مایه هر کیده شوه به د سرلی دمو م
له آره به چک مسم دحل بکه ل سې دی

(۱) دحسم سلی

ده بواړی مېنې په مسطرېم چه دهرچه په پای کې ښلځان
 دهغې لاسونه وسپارم، همداسې دی چه دومره نا وځمه سو، او
 همدا و- ه چه ده درومره مېروګانو مجرم يم
 وگړي ځل فواید او فواید راوړي چه مېرې نامد کړي،
 خوزه بلورځی چه کوم- اښکجه ده مېنې نامه- اړیم چه دهرچه په
 پای کې ښلځان دهغې لاسونه وسپارم
 وگړي رمالارام لگوي، مېرې روالی- ده هېڅ شک
 په اړم چه دوی رسسای

دداراد ورځ ځمه وه، او دوه د ځول مېرې کار، پای
 ورسېده، ځمه وگړي چه همداسې د ښولې اړی- باره داعلي وو،
 په ځسم بڼه ولاړل (او) ده سرف مېرې په مسطرېم چه دهرچه
 په پای کې- لځان دغه لاسونه وسپارم

کښې اورښتی نو رڼل رڼوړی، او باره ځمريځ
 آه، اړی مېرې، ناوای ده له وره اندی مکی بواړی اړدولې م؟
 دځمري دځم په معلولو لځانو کې (جوړ) دی دهولې
 سره اړم- مکر دځې بوره درله ځې ورځ کې په اړی په ځې
 چه دځامد درڼوړی، تېلی دی

که په ځل لځان را څخه په کړې، که په ماهمداسې بواړی
 بڼې بې بوره، به وېهېم چه دځان دا اور په کړې به اښکجه
 تېرسې، (۱)

(۱) داسلا ما برع حالت

و بېله سوه

بواړی به، ښکې تېرا بلو کښې (بردرس) بی حه به دې خاموسه
کښه کي رهي ن

آه، اې زما تېها دوسه ' زما گان هجره ' ا ما د جمل کور
ور لایر اوسه سا د اړه براندلی بهی دی - د حه به مان
مه بر پاره '

- ۴۳ -

اې زما دوسه ' بهرې طه فانی سه ک هم به دهی د سهر
له کوره بهرو لی ؟ آمان غرغری وې ، لکه دا به ده هم
د نامرادۍ به سالم کوي
ن با به سو به دای - کښې د کښې و د راسم او
اې مسره ' به به هره کي دنا بهی گورم (جو) بهج به نظر
به رالی - د حیران به سا آخر سما (سراندو) لار حری به ؟
دورو او به به هره بدل کي ، که کي طه کاه به لیری
شبه کي ، که نا دورو درېلو کي - اې زما دوسه ' دالار دما
دما به طی کړې او به را طي ؟

- ۴۴ -

که ورځ حه وړ ، که اچې اوس به چېری ، که هوا
مهمه حله اوس پې سوی وی ، و زما د ماري مات و غور و -
کتب داسې لکه با حه لکه دحوت به جار کي به بهی ده
اولکه د ماسام به وخت حه دی د کمروزي بلور د گل نایی به
براکت سره غوښی کړی -

« ای مېدی ، رايه واره چه ؟ چا مېدی کړی یې ؟ »
 « مېدی ، رايه نارو » مېدی ، لخواه کي وویل « دما داحمالو ،
 چه ره ددول او ووت کسې ر هر حالو یم ، مانه سرا به کي
 دولت راعوبه کي چه دخل ادا عاړه ، وواسم ، کاه چه دحوت خي
 راياندي راعلي بود دخل نارار بر سر بر نوم - هغه وچه چه له
 حوبه را داخېدم ومي کښل چه ؟ دما همدې حرا به کي مېدی وې »
 « ای مېدی ، رايه واره چه سا دپاره خاداسي ښکگ او به

سلېدونکي ښکېل څير مار کړی دی ؟ »
 مېدی ، لخواه کي وویل « راز به مې دخل ځان به مې دخل
 به خورا داخل ښکېل مار کړ - ماحالو ، چه دخل عسلي فوت
 به ډوله دنيا مېده کړم ، او يوازي دخل ځان به به عر مېده
 آرازي لاس به راز لم ، له همدې به مې سه او ورځ ربار کي
 اودستې او اړول مانه صرمانو به رسه مې داخل څير خوړ کړ
 هغه وچه کار مې مو اود ښکېل کړی به مې مضبوط شوي ،
 نو ما کښل چه داخل څير دما - مېديکرت دپاره و »

هغه وگړي چه به دی دنيا کي له مېاسره مېده کوي ، دارمار
 ناسي چه ماله هرې خوا مضبوط وېږي ، خو سا مېده داس به به ،
 که به هم سا مېده تر هر چا ډېره به خو مېاهم ناآراد بر سي مې
 له دی و ري به دوی مې هر سي دوی هڅه دما دوازي بر سوداو
 حرات ښکوي ، خو ورځي بو به بل سې مرسوي او به مې تراوسه
 به مېرگه به سوي

زه ور لخمی کر که او مرت لرم ، حو سماه ی هم رحمای می به
عبر کی رانستی ده

رما ورو به چپردی - رما ناکامی ر لو بر دی ، او رما شرم
دروید او پ دی ، حر ماهم حره دحل به دعو سلر ، آرد و
درخم بوره می رپردی حه آه - که رما دارره د به لیه ی ،
- ۳۹ -

هعه شه چه ما - ل ناما سه بهندی سالی دی - ادری ریدان
کی ژایی (۱) ره ئیل دهلورو حوادوالو به داولو بوحت هم
اورا ریم دادوالو به بر آسمانه بوری لوپ کرم ، حر هر خومره
چا لوپ می هعه انداره رما هقی و حوددوی با ساره سوری
کسی راشه ور کبری

زه ددی لوپ و دیوالو بوهر کرم - به سکا و هراود وئی کا گلوم
به مادا بو کدی حید می - (سر) ره ددی هری
نزهی حمل حقی و حود رانده به سو نه ی و هم

- ۴۰ -

ما دملافات دها کی لخی دبلو د پاره هوله لار بواری ووهله
حودا شوک دی چه به دی وره ساره کبی رما سه به چه واهران دی ؟
زه ربار باسم به لده هعه حلاسم ، مگردی به حلا کیری
له چیره حملاء دگو و به سروئی - حل لوپ به رما له هره
لغظه سه به بوخای کوی

ای ناداره ، دانه چله رما کو حوی و حوددی - دی حونه
شرم بهری حوره چه دده سه به سا درواری و درخم شره هم ا

(۱) مقصد «روح» دی

ہلہ چہ بہ زہ کی یرہ شہہ ، اوسر لوہوی ، ہلہ چہ سلہ
آرادی
ہلہ چہ دہما د کورگی دواوونہ (دجگرو لہ لاسہ) وراں سوی
اوپہ دلی نہ دی

ہلہ چہ الفاظ دہداتاہ جہی شجہ راوری
ہلہ چہ حملوا کہ زہار دہالی مسہ ما ارو گال حروی ،
ہلہ چہ دہعل صہاہہ جہہ دہتہولو مراسمو نہ وہو شہکلو کی
لار نہ لری

ہلہ چہ ہنس د اہم الوسم دہل او عمل خواہہ دہی وی
اس ساوہہ ، دہا الہ آرایہ پہہ وردون کی و س کیہ

ہلہ

اہی را سارہہ ، ہلہ را سارہہ داری ، لہ زہ شجہ
مہی داوارہ دہ ، دہی
ماہ راں را لہی ، ہلہ او جہ ہلہ آہی
ورہم ،

ماہا وال را کپہ چہ عہدی دہ رکا لہ تارہ وہ لو دہہ ،
اور کما ہلہ دہ دہل کی ہلہ لہو ، دہم
ورہ را ، چہ دہل ہلہ دہرہ ہلہ ہلہ شجہ لوہ
وسام ،

اوردی راں را کپہ ، لہ دہ دہجہت سرہ سارہہ وسام

که عهده ما به دعا کی به بی یاد کری او که هر خمی به زره کی
ما به جای به دی زگری جو ما هم سامه زمام می به انتظار اسی

- ۹۹ -

ورخوه ، چه دهه (خود سپری) دما کره راعلل و هوئل چه
 « مور به لبر لخی راکپه چه مور ستارلا س لای دخی
 اما لکه و کو او دخی رچی دچر قبول دده لافله او کر مه و عو اړو »
 دوی به ده گوب لخی و مو ، به حوله او سجدده بده سول ، خو
 دسی به باره کی می خا و لمل « کانه می چه دوی دما برمه دس
 حرم نای دخی سجد برعل و کپ او ۹ پ رچی سه وره و نل ،
 به چیلای نا نا کی طبع ای و رای - لخی دوی به لوب کپه (۱)

۱۰ ما کی معرفت ده مره و ده ر ۴ در ۴ مره ۴۵ ۴۵ ۴۵ ۴۵
ای دما هر ۴۵ روز ناری کرم

دعا دآوردی و پیر و پادشاه و امیری را به
مجلس و کرم با هر چه می توانم ، او را به حال و
بازار و حاکم و پادشاه و امیری کرم

۱۰ ما کی صرف دومره ویره دجه ر، ا - ه حه ده چي ، ا ۱

می به له سه کور د می

دہا دوی میں دوسرے پرچہ سے اس کا رخ کیا گیا
اوسم اوسا ہندو دہا دوی کی روشنی، ہر سال دہا
دوی دی

(۱) - اساسی نظام ری

کله چه دم محنت ژوند در لاسی، یوه د جمعۍ به برده کی راشه،
 کله چه ساو حواد مشاعلو شور وږه پشی او حلك لاندی واسی،
 یوه ای رما دسکوب حاوږده ' دجیل سکون او آرام سره راسه،
 کله چه رما بموا ږه درندان به یوه گوپ کی علی کسپی،
 یو ای رما بادساه اورسمات کړه اود شاهانه یرم اود ښه سره
 راشه '،

کله چه رما درږه بر آرو لاندی رباطله او هامو سمار بر پوری
 یوه ای یواری لکه ' ای یواری وسه ' د جملی بر پسا او
 بالدی سره راشه '،

۴۰-

بانه سه وری کی شان سپ کړی دی، ای رما گرانه ' به چیری
 دیولو برسا ولاړې؟ دی بابلو هڅی، سماله شکه له حاور وړک
 سپک لاندی پر پاری، او سها هڅ حال به سابی
 ده دله له شوگې پوراه سی بادونه بالاس سها سطار کومه،
 لاروی پر پیری او یو ږگل له مانه اخلی - اوس ردی ده ده
 یو کړی به سی

د گپ لڅ وخت پر شو اود غږه پهم - دما سام به سه وری کی
 می کله کله ږه برسا یو سوس او سترگی می پتی ی، هر شوک
 خپلو کورونه لڅی - ماو می را لاندی جاندی اوما معجوبوی '،
 ده د گندا کړی اخلی، دشان بلو برمج حور باسبه هم او کله
 چه دوی ماو وسی چه وواړم؟ وره سترگی کسمه واحوم
 او هو به هڅ حواب به ورکوم

-۳۷-

ما جمال کاوہ جہرما دسہر فوت حمل آہری حد نہ ورسد ،
 حم شو - دادہ مجامح لارہ بندہ ، سوزی تمام سوی دن او اوس
 ددی وحب دی جہرہ خاموش جلو بہ سہ ہوسم
 جو رہ گورم جہ سہ رضا (ارادی ہو) لارہ اہ و خود کی
 نای بہ ددی رسدلی ، اوچہ راہہ الباطنہ ژہ راہی راہی ہرہ سی
 بولہ رہہ شجہ ہوی ہوی بوی بوی راووری ، او کوم لحای جہرہ سی
 سی ورکی سی ہلا ، ہر ہوی ملک دحلو عجااب ہوسرہ شر گندہ سی

-۳۸-

داحہ «رہ باعواہم ، ہواری نامہرما بہ رہہ کی ہی شمارہ
 کرار سہاہ
 ہول آورو گانی - چہ مادسی اوورلی ، سہاہ کوی
 درواع دی اوہچی ہشی ،

لکہ - جہرہ جملہ ہورہ ہمارہ کی دروہا امہد ہت سانی ،
 ہمدہہ رہگہ رہما دی جہری بہ بل کی دا آوار آراہگہ کوی
 جہ «رہ باعواہم ، ہواری نا»

رہما اشرف دہمہ طوہان ہ جہرہ بل ہول ہول ہول
 ماہوی اوہام بہ امن سی لالہا بندہ گرلی - سہام سی ہمدہہ
 رسوی ، جوہام دا آوار طمی جہ «رہ باعواہم ، ہواری نا»

-۳۹-

ہمہ وحت چہ رہمارہ سہب اووح سی ، ہوہ رہما درحم ہاران
 وکپہ راسہ ،

L6094

وړاندې د مال سترگې په جوړوږي ، د شپو په شان آواره ده .
 د امانتو له وړاندو په آواره - امانت له لاسه ورکوي ؟
 د امانت له لاسه ورکوي ؟ د امانت له لاسه ورکوي ؟
 امانت له لاسه ورکوي ؟

د امانت له لاسه ورکوي ؟ د امانت له لاسه ورکوي ؟
 د امانت له لاسه ورکوي ؟ د امانت له لاسه ورکوي ؟

د امانت له لاسه ورکوي ؟

د امانت له لاسه ورکوي ؟ د امانت له لاسه ورکوي ؟
 د امانت له لاسه ورکوي ؟ د امانت له لاسه ورکوي ؟
 د امانت له لاسه ورکوي ؟ د امانت له لاسه ورکوي ؟
 د امانت له لاسه ورکوي ؟ د امانت له لاسه ورکوي ؟
 د امانت له لاسه ورکوي ؟ د امانت له لاسه ورکوي ؟
 د امانت له لاسه ورکوي ؟ د امانت له لاسه ورکوي ؟

د امانت له لاسه ورکوي ؟ د امانت له لاسه ورکوي ؟
 د امانت له لاسه ورکوي ؟ د امانت له لاسه ورکوي ؟
 د امانت له لاسه ورکوي ؟ د امانت له لاسه ورکوي ؟
 د امانت له لاسه ورکوي ؟ د امانت له لاسه ورکوي ؟

د امانت له لاسه ورکوي ؟

د امانت له لاسه ورکوي ؟ د امانت له لاسه ورکوي ؟
 د امانت له لاسه ورکوي ؟ د امانت له لاسه ورکوي ؟
 د امانت له لاسه ورکوي ؟ د امانت له لاسه ورکوي ؟

-۴۶-

دانه معلومه نه کوه و حبه همسه دماسره د بولخای
کپدو دانه رابردې کېږي - رانجې ؛

ستالمر، سمانتوري - نارما له سمرگوسې پولای

شومره ورځې او سمي سا دغه موبو آوار وارو ده شو ،
سپاروینار دما درېه کوربه راعی اوره ئې پ و بللم

حیره م ، پ دماژوند ولې (دومره) ی باب او نا آرام دی -
برخه دما درېه کسی دبو لاملاند مسرت حس لاملو وهی ؟
اوس گونا وحب راعلی دی حه دل ول کارونه و بلام او
پې ې ر - م ، (لکه) نه ده بهواکی سمان د وجود یوه لطفه
خوشو ئې و خوسو ئې کوم

-۴۷-

سبه ژدې ېزې دده نه ابطار کی بېکاه بهره سوه - دما
وېره - حه کوم سبار د هره با شوا دما وړه نه راسی اوره نه
سپې ستوه اوه دغفل ا سوب ونده ېر نه م

آه ، دو سمان و ا ده به لار ېر بږدی - دی مه مع کوی
که دده ددموبو آوار ما و سبه بکړی نورما دوسولو
ربار مه ماسی - ده به عوازم حه دچېخو دمعې سور ، باد گېڅ
دروپایی به حش کی د هوا هڅگامه ما له خونه ا شوی - ما
(همه سې) به اطمان سره ونده ېر بږدی - هغه و سبه م چه
دما نادار با حه نه دما وړه نه راسی

رومار بی خبره له آسمانو څخه خبرونه راوړی تر ک
 وړاندی کوی او برسېک راځی - زما زړه له زده خوښ دی
 او دهرېدونکې ورمې ساه خوره ده
 سپار تر ماسمه پوری نه خپله دروازه کی ماسمه ده او
 پوهېږم چه د خوښی ساعت د انتظار نه حال کی ناخانه
 راتلونکی دی
 نه دې حال کی ده مسکېږم، او پوړی سمدری وایم چه هوا
 ماد (پوځا) د امان به پوی ساده کړی

۵۴۰

۱ ایا ناده دودم جاموسه آوار به دی او وېدلی ؟
 هره راځی - راځی او هممه راځی
 به هره له څه او هر روډ کی - هره ورځ او هر شپه هره راځی
 او هممه راځی
 مانه زړه کی به محملو کېتیاو سمدری ولې - خو له هره
 بل دا پورع راوړی چه « هره راځی او هممه راځی » د گېرم
 اوبل به مطرو وړځو کی هره د څنگه له لاری راځی
 او هممه راځی
 د جولای د بارانی شو به بیا به کی - د اورنځی تر بالندی
 لرونکی بگی [هغه] راځی او هممه راځی
 دېر له سپېغم به حال کی - دده قدم دی چه مانه زړه کی
 سچېږی او دهغه د قدم زړې مسود دی چه زما خوښی لموی

لځي ده او يو "نژدې شملاسم او خپل ستړي سمومانه غړي مي
 روسو-خاړه كېل زما ملگرو ته خمارت سره سرما و خستدل
 به متكرانه يو ځه راځه ولاړل به دوي تر شا و كبل او به يې
 آرام و كپ - شو به يوه بلې رنگه دوږه كې رانه غاښ شول ددوي
 تر چپو ځمرو او چپو غونډيو تر شول ، عجب او عرب لري
 لري ملكونه يې رابلل اي-عزممماهي لازي بلو كود پادراو
 چلي 'ول عرت ستاسي دي

ملازم او پټيزه خو گاري كړم ، وي ناخولم - مگر زما له خوا ئې
 ه خ خراب - نه موند ، ما خپل لځان دوه مسرور عجره بل كې ، د يوه
 ، اړه مسرت په سموري كې ورك او پ گپه

د سكون ساره سموري څه لري لري دركاري كړي وه زما
 پرېده وروړو و غوړېده ، زما هر سوه چه ماداسره دڅه دناره
 احمار كړي و ؟ ما خپل مس بې ارادې د سږو اوسوړي نه حال
 كې واخاوه به يې كې ځه له ځوه هولاكي او ناخاه را ساڅېدم ،
 متري گي مي برانر لې يو به مي ولندي څه سرته را به ولاړ او خپل
 موسكي سپلاډي زما خوږه را ابله كړي و

آه ، زه شومره وېرېدم چه دالازه اوږه او دسپ پاچ كې ده ، او يا به
 در سېدو زما چپو كړاڼ او سېت
 -۴۹-

به له خپله تېمه را كېسته سوې ، او زما د خوښگړي وړه به راغلي
 و درېدلي - ما به خپل گوټ كې يوازي سمدري ويلي ، زما به و ستيا
 غوړو به لځان ته متوجه كړي وه - به راغلي او زما د خوښگړي وړه ته

آه، دماحوب - دماقمی حوب، چه صرف دعاب (محبوب)
دلطف او مبی انتظار مایی،

آه، دماقی سترگی - چه شهرمی ی صرف دهه دمو سکی
به رویا، برابری شی - کا - به له ماری شجه دیدا کهدو سکی
حوب به شان همه دماسر به و در پس

بر مردی - چه دی تره ولو رویا گابو، تر، ولو صورتو و دمجه
دما سترگو به رایی، دما دوس روح دحوسیر لومپی لایلا ده
له لمدو به اسی اورماله حوبه چل لجان به رانگ وورا سر به ده به
تنگ وی

سپهاردحاموسی رسه در کره - می کوچه می شهر دهر عاو
به بجه بدلمی سوی ری دلاری - عار، گلمو به به جدا سیکار پده،
از اور بخوله بیوسو دردی ویدا بگی چتری شوی وی چه مور
دایه ماک به حال کی حمله لار رهنه او (دری - ماطرو) هخ ورامو
به درلوده

به مور دحوسیر که ترانه ووبله به مو که لونه ولو بوله،
به کم کلمی به دپرو لو دلوداره ولا پرو، به مو که حیره
له حولی و سله او به مو و مسل - مور به لار کی به در پدو او خومره
چه وحت به پدو مور چل قدمونه لایرو ل

لر ستره رایی - کر کو کور به به سموری کی عومر کازه، وچی
باب دهر می به توده هوا کی آو تلی، دشا به روی دپ تر و بی لایدی
بر شایر وی اوله حوبه می بی ارادی سر به حوا اولی حوا به

دله شرمه ، ته حوله ولاړه وم چه نارماد بامه ، وستنه راڅخه وکپه ،
واقعي ماستا د باره څه کپي ندي چه باره باره کړم ؟

خودا باد چه ماستا دمدی وو کولو دباره بانه او به در کولې
رما دره سره ۹ بل وی او ۹ پر جوید نه بی سایی

سپار شو، باوچه دی دجه و باحلی ساری بوی کپی ر»م»
دو و باهی سرور پیری اوره اسمیه براوسه لاله هه فکر کی بم

سنا رہا ہے کہ ڈکیتی، اوسر گپی دی اوس ہم لہ جو ہدی
ابا بہ یہ ٹپی جرحہ گل دا عرو بہ لُح کی جھگہ حکومت کوی؟
وس شہ، وس سہ وحہ حوسی ہہ جہ وہ

دندې درې لاری نه ای کی ، هله ا لیرې سه ای به ملک کی
رمایه محبوب یواری ناسه دی ، دهعه سره مگی هه گو به وس سه وس
شه دی که آسمانو به دعر مې دلم له بودوچی به سه به او رو
سری ؟ سه دی که سر و سکو دردی شادر حور کبر ای ؟

آیا سادریه به کوهی کی همیش مرتب است؟ آباد درید به
حاده باندی دشر دم له آواره و سه سپر نه نجه به اندا کمیری؟

خه خوشه به ناره دومره جو شخاله سايي بم داهم بي شه
به دي جه ما را كنده سوي

(هو) ايڏا آسما، بومالڪو، ڪهڙو نه وای سنامنه نه ڇهري وای؟
 ڀاره ڀڄيل رهي۔ واپ ڪئي (انما به سره شريڪ ڪري ڏم۔ ڏما
 ڀرڙهه ڏي لهه ڏي غير مناسبي مٿس ڇهه ڇوڪ ڪپي ٻڌي۔ سمارصار ما ڙو ٻڌ
 ڪي بل مختلف صورتحال ۽ غور ڪوي

همه حوسه چه رقب او گدار شخه ، سره شوی گل مایی به به
 حوله له به ډکو سر گوسره بره وی ، او هغه حوسه چه د پورو
 ټولومو خودانو هغه به یه ساره ده او هڅ لفظ به پښی

- ۵۹ -

هو ، ده به پېرم ای دما درېه مجبوره ، دار به رویا به
 ایی روی ، دانه آسمان کی لامبو و هو کی مصطفی ساه
 اورېځ ، داری سر وره چه دما بریدی به لگی - و له هڅ دی ، خو
 روشی بانه او باقی دی ستاممه ،

دسهار رویارما به سترگو کی طو مان خوړ کپ - همداسی دی
 ستا ، عام زما درېه دما ، سا مخ کسه حوا به مایل دی ،
 سا سترگی له ناسه دما به سترگو به گوری اورما درېه ستا
 دمو به سکوی

- ۶۰ -

ددیا به هر لځای کی دسه در به عاړه وړو کی هلکان راعو بې پری
 پوره هیر محدود آسمان به حر کسه دی او مصطر به او به
 طومانی ،

ددیا به هر لځای کی دسه در بر عاړه وړو کی هلکان به شور
 او شرا راعو بې پری

دوی در یگو حوی و دایوی ، به سو کو حیا بو لوی کوی ،
 له ژ پدلو مړاوی ناپو شخه شان ته بهی سر خوړ دی او به
 حدائی براح او ژور سمندر به دلامود ناره غور لوی
 ددیا ماشومان دسه به عاړه همدغه شان به لپو له احه دی

- ۳۵ -

هه همدې عرصه په اي دناچهارو ماچا ۱ رما درېه داسه ورو لاسو
 د باره حل خان ، هه بهر س حسن او جمال سنگاروي ، او دې عرص
 د باره هه د هه مسمه ستاد عوستو کي ، هه مسمه کي ورکوي او ياد دې
 دواړه له هه څخه داسه ورو والي ، هه صورت سکار يري

-۵۷-

روپا ، رما روپا ، دما خلو ونيکي روپا ۱ سرگي مچو ونيکي
 دېه حوسو ونيکي روپا ۱

اي رما گرانه ۱ روپا رما ژوند بهر مگر کړ ايشا کوي ،
 اي مچونه ۱ روپا رما دمي دسار مارونه دېر دوي ،
 آسمان راحه سي ، هوا هه حسا هه يو گه چلېري ، او حمدا
 بهرول عالم کي حيره شي ، مرغان دروپا بهر سمدري ماتي حمل
 ماديانو هه خپروي ، راپل او ناسه گل د روپا دڅو په څو کو
 حلې سوېر عوړوي - اي رما گرانه ۱ روپا اور يخي ټکر ټکر
 کړي ماخلو ويا نگو کي دسرور و هسان هوا هرياشي
 اي دوسته ۱ مسرت نايي نايي و عوړېري ، او دحوسو اندازه
 هاگل کېدای شي ، د وردوس دچسې ساحل ډوب او دحوسو
 سېلاب هر لور ته خپور شي

-۵۸-

به رېر ده هه دحوسو ټول فشارونه رما هه وروستېر بهه کي
 خاي او دسړلي دورمي به شان دمي کي بهر مچ حېاره شي ، هه
 حوسو څخه دژوند او مرگ هه دواړو نژادو نڅا کوي ، هه حوسو
 چه طرفان عوړي ژوند مترلر کوي او مسته حمدا ور چسې ،

ديده ماشوم پاسه اليو چه دموسكي ٩٠٠٠ اسي-شوك نو پيري
چه دال كومه ندا نيري ؟

هو - دايوه افواه ده ها دموي دموسم دوي عا پيدا يكي
اورينجي ده كمارو مادي چه دموسم نوي ژيري و پانگي
نيري شري بول هه هه ده مو مكي ندا كيري
دايرمه اوچوره ناركي چه دكوي به اعصار كي سكري
شوك به نيري چه براوسه نوري به كوم ناي كي به وه ؟
هو - هه وحب چه ده مور بهيله خلي وه - برنا ناركي
دموي دسي او ارك راز به صورت دي به ريه كي عور پاي وه
چه هه بو داير اوچوره ناركي ده چه دكوي به اعصار
كي عور پاي سكري

- ٩٣ -

اي رما بچه ٩٠٠٠ هه وحب چه ده نايه دلو نور سگن شان
راويم بوراه معلومه سي چه براوو ، اورينجو مادي دارينكي
چه ده ؟ اور گيلو مادي رنگ اوشابي هه ده ؟ هو - هه
وحت چه ده نايه دلو نور سگن شان راويم
كله چه ده سادشا دايه دلي واهم ، وحب ها رما به فكر
كي راگر ناي چه به نايو كي دوسره موسمي ده دايه ده ؟
اوشاي ولي دجيل رع آراينكي دي موحبي دايه ريه به رسوي ؟
هو - كله چه ده سادشا دايه دلي واهم

هه وحب چه ده سنا طامعو لاسو حوا به ميا ناي ورايدي
كرم بويه فكر كي مي راگر ناي چه دگل به ساعر كي رايات

دوی به یوه پریچه لاندوښه ده؟ او به داوړ به معلومه ده چه

تور څنگه سمند به وادهی

صدف هولوو کی به مرستارو سی عوتی وهی؟ سودا گر به
حلوا پېرو کی بهر کوی، مگر دا پړو کی ماسو مان بل سگی
هولوای او مائی مرته سره ناسی - به دوی به خو حرا و سی
بلاش کوی او به د پېرو به حلواو ره پېری

سمندر به حمدا حمدا سی وهی او رحل ساحل باندی ژپری
وېانگی حروی، د سمندر ما کوو کی سی هلمکا - ناسی بی معنی
طموه او روی لکه موږ به لمانگو به و - کی ورته ویل،
سمندر د کوچه ماو سره لوی کی او ساحل باندی د حلوا
ژپرو وېانگو بنداره سی

ددیا به هر لحای کی د سمندر به غاړه ځاکن تراپېری، پېلاری
طوفان به آسمان کی دوری هسه دی باندی وهی - رالری څار
به او بو کی ډو پېری، مرگ به وردی او هلمکان لری لوی
ددیا به پېرو لخوا کی د سمندر به غاړه د ماو بو لوئی رلی
لنداپ کېری

- ۶۹ -

دوب چه د کوچ ماو سرگو به رالخی - شولا به بهر دی چه
څنگه رالخی؟ هو - د اوره اواده چه وایی د صبرا به به دوری
کی هلمه چه د اور ور کی روپا لولملا بده، شه به لولپېری اود
سایرو به باوی دی د حادو دوی عوهی لخوا باندی دی - د خوب
تاو بی هم هلمه دی چه له هغه لخواه دورو کر ماسو مانو دسر کو
مچولو د باره رالخی

دسه د کوری حوايه حه - ائير د لوړو اوږدو وسو به
 مېلج کي اېهه شخه بوسمه وکړه « اې بېلېره ! به حه
 دحېلې له مې به اېکې ډېوه وړې به سړي لږې ؟ زما کور به چې
 تاره او بېادې، مانه حېله رويا به عارست را کړه » هغې حېلې
 پوري سترگې ووه لږه راوړه کړې او به تاره کي اې ترمه
 وحوانه وکړل وويل « زه سمېته راغلې يم چه کله دمور
 رويا کمه سي نو حېله ډېوه دلامو دتاره داو بومېچ اېهه کړم »
 زه به هغو اوږدو و سړکي واري ولاړوم حه دهغې ډېري
 کمزورې سېله مي د طوفان به پکاره سوکي ولېدله حه وره
 کسته کېدله

دشې به سړه سما کي مي له هغې شخه بو به وکړه حه
 اې بېلېره ! سمه ويلي رويا گياي موري دي او س له حېلې
 ډېوي سره سترته لږې ؟

زما کور تاره او بېادې حېله رويا مانه به عارست را کړه »
 هغې سړي پوري سترگي مانه راوړه کړې ووه لږه به سېکس
 حالت کي ودرېدله به ناي کي اې داسي لږوات را کړه « ډېري
 دتاره لږم چه حېله ډېوه آسمان ته ددهغې به بوگه وړاندې کړم »
 زه لا هلته ولاړوم چه دارويا مي به ووه سېکاره اړه فصا کسي
 لږکېدلې ولېدله

د سې شې به نارېکه کي مي له هغې شخه بوسمه وکړه چه
 « اې بېلېره ! به هغه عواږې چه به حېله سېه پوري دي ډېوه بولي
 اولږې ؟ زما کور تاره او دېا دي حېله رويا مانه به عارست

واکړه ؟ هغه یوه دغه وړېدلې او فکرې واهمه ساتې په
تاریکه کې دمالورۍ نه وکول وېول «ماخه روپادې دپاره
داوړې ده ځه وکولای شم ددې ورو چو و نه هڅوم کس
شامله شم »

ده ودرېدم کل می ځه دا کوڅه یر ډېره دپور وړو بیا گڼاو
نه منځ کې ورکه سوه ۱

۶۵-

زما دژوندون له امر بحام هغه اې زما خدایه ۱ سدا دالو هب
کوم شرب حاصلېږي ؟ اې زما ۱ آبا سنا دوسی به همدې کې ده
چه دحل آو رس بداره زما به سرگو وکوري ؟ او حله خاودا به
نعمه زما دپور له ردې حجه به څه حوله واورې ؟
سدا زما به نفس کې الفاظ را سی اوسما خوشالی به
هغه کې مو سمی را نوی - ناله ډېری منی حل لځان و ما به
را وساره او ما به حلې ټولې سپر ښی ، ما کې محسو سوې ۱

۶۶-

هغه خه بل زما دوجود بل نه خلاصه شفق کې اوسېږي ، هغه
چه دسپار ، روپا کې هېڅکله حل نقاب نه پور نه کوی - اې
زما خدایه ۱ ده هم هغه د حلې وروسمی ښی به سپر کې سدا
حضور ته د وروسمی ښی به وگه وړاندې کوم
الفاظو عو سمه چه هغه د حلې اېږي لاندې کړې اوړي
عولوی - خو ناکمه شول ؟ د رعب حله د آرو ډکه سپر هغه به
را نیلې وه خو بې ماندي

-۷۰-

دانه ره حمل لاس ډېر معصوم ساتم ، اوستا بر جلوه ناشو
ابدي رنگين سموري غوړوم ، څلورو حوايه يې حروم - داوله
ستا پاڼگه ده

به پخپله رحل وجود کي ،و حجاب پدا کوي او بيا رحل حلا
شوي وجود به ،مختلعمو آوازو نارې وهي - همدغه رنگه له حمله
خواه حلا کېږي ،هه ما کي حتم غوره کوي
بهره اوسېده نغمه به ټولو آسمانو کي به معجزو رنگو ډډا ،
حمد ، امد او وېرې به شکل انگاره پدا کوي - څې بوره
کشمه شي ، خوب راشي ، ولاړ شي - هه ما کي خود به غوره سا
سکنت ومونده سي

دانه به به بالخر ولېده دوېسه به برې فلم دې شمېره ورلو
شو صورتو به بادي انځور سوي دي ددې رساسا مقام دي
همه مقام به بهير يې ه پخپله او حيرت راوړونکو را وېو
شوي دي - او هلته دسادگي دې لطفو خطو هېڅ سروکار نشه
دارما اوستا بداره بر آسمان حره سوي - ه ، رما اوسا وطن
به يوله هوا کي ږېږد پدا کړي دي ، او ټول عمر ر ما اوسا
دسترگو په دېد کي تېر او حتم سو

-۷۱-

دي هم ډېر ست وجود دي ، چه رحل ژور ست مسوده اثر يې
رما هستي راوسه کړه
دي هم دي چه داسر گې يې مسخوري کړي دي اود مسرت

دلمرو پوانگو زموږ بردي مېخکه خپله غېږ جره کړې رانځې -
 به ورځو ورځو زما دروازې به ددی د ناره درنږی، به زما له
 اوسکو، زما له آهونو اورما له نغو شخه سوړی سوی او رنځی
 سما ددمونو به در ورسوی

په دې حوس اوله مسره ډک حالت کې دغو اورېدونو حولا به
 شادر چه رنگ به رنگ خوړشوی او تل به د لیدونکو رنگر
 رنگېری بڼه غېږ کې ستوری را بیا ږی
 هغه شخه سپک - وانی - نازک - له اوسکو ډک نور دی -
 له دې سیمه دی چه به ای دې دغه اوسنې بڼه له هغه سره داسې
 سیمه اړې او هم داوچې ده چه هغه سیمه روپا بڼه د لگندار سموری
 کی ټه سانی

د ژوند هغه چه چه شمه اوور ځ زما بهر کو کی کسته وورته
 غورځی، به ټول عالم کی جارې ده او د هر نال او سر سره بڼا کوی
 داهه ژوند دی چه د خاورو له بل شخه د وسو د بانیو به صورت
 کې مسرت اساسی بهر را ټو کېری - او ماد کلونو دغو به به
 هکامه به ورو ورو موخو به بد لېږی

داهه ژوند دی چه دما او نفا د سمندر د مدو حرر به را بگو کی
 رنگېری، د همداسوس کوم چه دې ژوند له مسوده دما غېری
 بهر شاداره شوی دی - او داوحت زما غور و د ژوند د چورو
 صرناو به اهر زما به ورو کی بڼا کوی

۱۲۲

دولت ولایت، د دیک سیمو داک ااره د سوه دوی
 وچه د سیمو داک ااره د سیمو د ولایت شم
 د سیمو داک ااره د سیمو داک ااره
 آه د سیمو داک ااره د سیمو داک ااره
 کړه د سیمو داک ااره د سیمو داک ااره
 د سیمو داک ااره د سیمو داک ااره
 د سیمو داک ااره د سیمو داک ااره
 د سیمو داک ااره د سیمو داک ااره
 د سیمو داک ااره د سیمو داک ااره

۱۲۳

د سیمو داک ااره د سیمو داک ااره
 د سیمو داک ااره د سیمو داک ااره
 د سیمو داک ااره د سیمو داک ااره
 د سیمو داک ااره د سیمو داک ااره
 د سیمو داک ااره د سیمو داک ااره
 د سیمو داک ااره د سیمو داک ااره
 د سیمو داک ااره د سیمو داک ااره
 د سیمو داک ااره د سیمو داک ااره

د سیمو داک ااره د سیمو داک ااره

د سیمو داک ااره د سیمو داک ااره

د سیمو داک ااره د سیمو داک ااره

د سیمو داک ااره د سیمو داک ااره

د سیمو داک ااره د سیمو داک ااره

په حالت کې دما د زده دسار له بارو څخه د خوند او غم مخه پرې
اچي بندا کوي

دی هغه دی چه ددې نانگي حال د سرو او سيمو درو له
سرغ الروالو شو او بياگرو رنگو څخه جوړوی او (يا بې)
په هر گوټ کې د خپلو دسو نسي پر پټوی چه د هغو تر مچولو
وروسته ده بڼه له خپل ځان هپروم

ورځ راځي ، غمرونه تېر پري او دی بل هغه دی چه به شو
مومو ، به شو يو او د مسرت او غم به شو رار کمنه اتو زمانه
انځوروی

-۷۳-

دما آزادي د ربار او سعی به پر پټو دلو کسي نه ده ، ده
د آزادي مسرت درو باندې سره غپړه غپړه هم
ته بل د خپلو رنگ ، رنگ اوراره رار خو شو نو شرابو
ناره شاخکي زمانه راڅخوې چه له هغه به دما حاورن خام
مالا مال اوتر دووږنو ډک شي

دما دما خپلي نه سوو ډيوې سما له امې څخه روسانه کړې
او بيا يې ستاد معتمد د قريبي ، الخاي کې کسپسو دلي
نه ، ده هڅکله د خپلو خواسو ورته هم ، دليدو ، اړويدو
اوله مسود مسرونه به سما روساني کالي او د غمي نه ئې
هو- دما ډول بوه مات به اوړواخلي ، د مسرت يوه لڼه به
تري جوړه شي او دما آرزو گامي به بچي شي او د مسي مېوه
به وکړي

ره دهرت اوعم به حال کي لا خلمو سره به دردم اوداسي
هم لکا پيا نا ره ولاړدم ره امر گه سده شان به هم بو لکه
دجهمي رومد ناسي کي مره ايم و هلاي

-۷۸-

کا ا آردن دوي مري او سيري خيالي اپري
ويادگي به کي مري درو جاني مياو کي ا آسمان کي ره
را غوږا سر او ا گاه داندي واپ

« واه واه به دکمال دهور به واه واه مير ناقص مهرب
ناسا به لا دوي به سا موياري کړي را بلوما ده به دروږا
دلخو به کوم خدای کي سکه سب سا او لا سمورو به کرم
سموري وړک سو به سا »

دبره اړديو بار لا شانا را کړه شي به سيري ددي مې او به
قول وار خلمو را باي او ماري کړي « هو، هو، همه وړک شوي
به موري چورس به وړک و او دواو آسمانو ساه به هم پيا هو »
له همي ورطی راهمس به به به سموري نسي بلاس جاري دي
وداس دور او شور له ري طابه ما ره به طابه پوره دي چه وامي

« ما به به سموري کي چل مهرب وړک کړي دي »
واري د سپي دتو ري ماري به خاموسي کي سموري
موسکېږي، او وډل به غور کي وامي به « دابلاش خوشي دي -
به هر خدای کي عمره قطع اکه بل به به »

-۷۹-

که به دي ژوند کي سوا وصل رما به برخه به وي بو (لږ لږه
جر) به ماته واك را کړه به ده داحس کړم به ستا بطاره مي وړکه

ای درویده مالک، آتا ره به دم سنا هجدهج داسی به ورشو
 ورشو ولایم؟
 ای هراو عالمو بر مالک، آتا ما هم داسی به ورشو
 ورشو به کوره عالمه حل مری لاس به سنا عانه برل وی؟
 سنا دی ستم الال آسان والای به به سنا او
 بهای هر کی دخل عاقر ریه سره همی سنا امیج؟ لایم؟
 لایر کوما سنا ای سنی دنا کو به به اوامل همکاما
 چیرده دجه لندو بکر اودعا و ولایم ای کی هراو
 تابه هجدهج لایم؟

اوهمه وحت ده ا دنا کی دماکار ستم سنی اوای شه شاهه
 ره به سنا داسی براری ناسنا ووله سنا هجدهج ولایم؟

ره ناحیل معبودگرم او واری ولایم، ده به به سنا
 دماحیل بی حوره نا، نو دپی کپدلای به سنا
 ناره دلاز به خای ولیم او سنا ناسنا ووله کی برابیم، ده
 ناحیل دوست گهم سوسنا لاس مولای به سنا
 هله به هرا کسه سنی او ما حله به حل خان به سنا ووله به هم به
 خای کی ده سنا دپدلای نا به به حل ریه بوری و بیسم او
 نا حل ملگری وولیم
 ته دما دورویو به سنا کی دماورور بی حوره به هرا ورا
 به کوم، ده حله گبه دوی ته به ویشم، ووله برجه می سنا سره
 شرمکه کپی ده

که داسما رد اده ، که داسما مه لاده ، دودا ناد نابه ، په دلی
 واسله ، هغه کی له رښکه څکه درکاری وکړه ، داسما په
 شوه هرا کی درښکه ، دودو دیر سره لاهو کچه ، او کرم وحب
 چه وخواړی مه را د اده چه کړي بوره او ای سم او مانا ده په
 به مارو کی به شم او مانا دپورا ی سهار دوه سسکی ه سمانه
 ما کړگی رکی

-۷۹-

ډیرې بېکاره ورځې ، دې وږې ناره ، حل صا مع شوی
 وحب ارا ان کوم ، دواړې دما نا دده ، دمه د عکاه صا مع
 به دی ، نارما دژوند هره لږجا به حل ا- سار کی سادې ده
 ته د- د رور ه حتما کی م په بخت کی دې ددا کوی ،
 عوټی گل اوله گلله هپره را ناسي

ده سترې سړې وم او به حل مه بخل ، سر کی ونده وم ، ما
 دا حمال کاهه به قول کاروبه حتم شویدی ، گپاخ را ناشدیم
 او حمال مع می لار پو کلو بو ځک ولد

-۸۰-

به ای ماداره ا- غر متباهی وحب اړې ، سمانه وحبو ه شوک
 شهپرلی بشی
 شپې او ورځې بهر بهرې ، دغیر کلو به عود بهرې او مپاړی
 کېدې ، ته وهپې حه ا- طار حمله بهر بهرې ؟
 ستا پېر بو مپو وحب دپخگلله بو کوچمو بهرې گیل ډو سکمل
 به ورساوه او بهر سو

داخوړ شوی درد دی چه عشقی بودمشی با آردو گناو
تدا بیری او امان شاو کی مکتب او مسرت بد ا کوی ،
او همدا درد دی چه دشاعر له زده با وسو شوو کی لیس او سوې
بمه را باسی

==

همه وحب چه (دروید) سگړه کوو کی اول اول دحل نادار
له شاهه راعلی بو هموی دل فوت چیرې پ کړی و؟ دهوی
دعره اووسله چیرې وه؟

هموی عرب او بی وړلی سکا ریدل، هغه ورځ چه دل ادا
له کوره راوویل بردوی له هره لویه عشی اوریدل
کله چه بیرم دل نادار کوره گرځیدل بودوی دل فوت
چیرته پ کړی؟

دوی بوری کپه سودلې - عشی اولدی بی و عور ځولای ،
به بدی کپې ټپې صلح ځلیدله - دحل ژوا مپوې ټپې شاته
پرسودای، کوم وحب چه دحل نادار حوا به بیرنه گر ځیدل

==

مرگ - سما وینځه دما وره به راعله ، همه بر و نه علومه
سمندر راتېره شوه اورما کورته ټپې سما دعوسه ی ، امام راوړد
شه نار مکه ده او دما زده له پیری ډک ی - سانه هم ډپوه
وا حلیم ور نه برام او نه ډېر عجز به هپ ، سه راعلی ووام
(ځکه چه) همه ستا امام راوړو کی ده چه رما وره ته ولاړه ده
ده به په کپه عاړه به ځلو او سکو هغه وسام ، دحل زده
حرا نه به دهغه به سو کی کسپر دم او برستس به ټپې وکړم

مور وخت بهارو چه صباغ شې ، هر کله چه ورس به لروبو
 مور به مو سم له لاسه ورکړل به کار شې ، مور پردې اندازې
 بې وزلې مو چه ورځنې رانه لازم بهرې
 اوڅنگه بهرما سره هرڅوک رڅوڅې ځگړې کوي اوله مانه
 وخت اخلې رماوخت بېرېرې ، اوسما دقر ابېر لای تر اوسره
 پورې له هداياو بڼې دې
 دورځنې په نای کې ده بلوار کوم چه وره و نه پرل سي- خو
 ده هم چه وخت لاسمه

۸۵-

اې مورې (وطمه) ده سمانه غاړې دباره د خپلو غمگینو
 اوسکو دمرغلرو لېږدووم
 ستوري چه له خپلې روپا څخه نار بهر به ناروی همه ستا
 دسودناره ، خورما سول به سمانه ر سینه پروب وی
 دواب او شهرت له بانه لاس به راځي او ددې هره ورکول
 اواحد سمل سماله خوازي ، خو دا زمانم بېخي زما حل دی او
 هر کله چه ده ده دندر به وگه بانه وړاندې کېم بونه دحل
 فصل انعام را کوي

۸۶-

داد پلرون دوددی چه به وړن مالم کې حموردی اوهم دا درد
 دی چه به عمر محدود آسمان کې به پشماره شکلو څرگندېرې
 داددندایر عم دی چه انعامه سه بوستوری بل ستوری به
 حامو شاه کوری او د خولای د بازار به توره در بله کې
 دپېسکو ناو مر مېلج بدله لمسی خورېرې

سا دځين سانس کوربه آواره وړمه راځي ، د هغو گلونو
خبر د رازري خاوس رځواکسان سا خبره به وړاندې
کېږي

سما دراز ر مار وړه کي لاهمه لطفا ښي سماحه وړه
خاوس له سمه شخه اڅکار کاوه سي

ماسام خه کله وړنېا گاني دځي له مارو سره گڼي سي دي
سمې ستوماه دځل وړي وړه سره وړان سوي معنده لځي
چېرغاي سان لاهه اي دوران سوي معنده مه راشي ، به وړه
ماره کي ښي له دې خه وړه بله کړي نه شو شوستا برسېس کوي
کله خه دوه وړن لطفا دماهر وړه وخواږي چېرې بوي مجسمي
به خوږې کړي او دفراموش کاري را کي چې ښي وښي ،
خو ووازي دوران سي معنده به به بوغرفا ښي معافل کي
روت دي او هڅوک ښي برسېس کوي

- ۸۷ -

اوس زما به القاطو کي هغه سور او ه گامه چېرې ده؟ دنادار
مرصبي همدا ده ، اوس زما خبري اښي بر شو ښو لاندې وي او
د وړه وښا به بر م الله سي

حلق دسايي نارار لور به لځي ، ټول مرخو وښي اوراسو وښي
هم مله سي - حوما به باوځه - کار به هجوم کي عر مه اچاره را کړه شو
برېښده ، چېرې زما به ښي کي که ههم وخت سمه گڼلوه
وعوږېږي او به دې عر مه کي د شهودو مجري حيل سب را گ
ورغوي

هله، هرما رود سانه سا بوره اورخ رر و اول کر
 حه و کپه، بولگی ه
 هله به به حه - اخی کی وازی ده - ر وک و دد سنا
 دوروسه یی هر هدیپ دباره بر پردی

- ۸۵ -

تا وی ما بو سارا آردو سی، دم، دهر هر ای، تا کوپ کی
 هه لثوم حو به ای مومم
 رما کور کوسه دی او هه شه چه بو وار - پی وورن، ساه خ
 ورته به رالحی
 حوسنا سای - ای اداره، عبرت دود دی - د حای آردو
 به بلاش ستاوره، راعاییم

سنا دپی دفلت برردن سناوان لایلی، ولاییم او حیل
 آردو مای سمرگی می سنا و حوانه بولگی ت
 ده دودام ساحل به راعلییم - هله - اخی - اخی کپه یی،
 به کوم امد، به کوم سرت، او به دهی پی پری بصورت داسی گرتسه
 سکاری لکه دواوسکو به کوسه رگو چه کوم - به کانه سی
 آه، پر پرده - چه رماژوبه به دهه سمندر کی بوبشی، دهه
 د معهوری دهر ژور بل به سکه شی،
 به پر پرده - ده ددیا وروسه یی ساعب کی دچیل ورن کپی
 حور مسوده حسوس کپم

- ۸۶ -

ای روزان سوی معند به اوس دمعد درازه سار نار سنا
 ستایه به دعوی، اوس دسپی ساعتونه ستا - برسن دودت اعلان
 به چپروی، سنا شاورا فصا سا کبه او حاموسه ده

کور پرېرې اودخل شمس سره په واري دتوري شې دتېاڼې
په گوښه کي بولای شي

-۹۵-

ده بوهېرم هغه ورځ په راشي چه رما ددېما بطاره حتمه شي،
اوژوند به رما پرسترگو وروسې پرېرې وروړوي علي ۹ راجده
ولای شي

خو سوري به په خپل نظام دتېاڼې پرېرې ، همدغې به سهار
طلوع وي اوساعونه به دسمندر دڅو په شان عم اوسادي سمېرې
شي نه وي

کله چه ده دځپلو لمخو دا بحام ځکړ کوم- دود هغه لمخو دحجاب
توبې هڅې شي اوږه دمرگ په روپا کي ساړه اوددې بي باا
جرای وړم- هغه چه بابه رڼای ټپي بي بطره دي او ډېر دال
ژوندي لاهم اي پېادې

هغه بېکاره شيان چه مای آردو کوله ، هغه هغه چه له ماسر دؤ
هغه ټول پرېرې - ماته بواړي هغه شيان را کړه چه ما هېڅه
پرسي اوله بطره مي لوېدلې دي

-۹۶-

ما به رحمت را کړه شوي دي اي وروڼو ! ماته « ۹ مجدي
سه » وواست څه ناستي ټولو به دتغظم سره ووم اورواېرم
دځپلي درواړي کله پرېرې اودخل کور له ټولو دعوه وځه
لاس آخلم اوس ده واري ستاسي دپرناسي ورو ستمې الفاظ
اورول عوايم

ماراد حیدر شر به چکړو کی حمل وړ وځونه صانع کړه،
 حورما دساگر د ورځو دملگری همدا حوسه ده چه رما ږه
 چیلې خوا کس کړې - مانه بشوه معلومه چه باسانه دعوستی
 سامخه دی او څنگه ، کار اوې ، پچې ؟

- ۸۸ -

هغه وخت چه مرگه سار ور ویکوی و هغه ته څه سی وړاندی
 کړې ؟

آه ، ده به دل مېلمه ته د دل ژوند ډک جام وړاندی کړم -
 ده هغه څنگه بش لاس به سپردم

دل ددوبی اوسیدو لوورځو اوشو - شپږین حوید ، دل
 مشغول ژوند ، و له ناڅنگه اړه تی ، د خپل ژوند د احسان به ورځو کی
 دهغه حضور به وړاندی کړم

هو ، هغه وخت چه رما ورو ویکوی

- ۸۹ -

مرگه ، ای دژوند وروسیروفا ، راشه اورما سره پتی
 حمري وکړه

ورځی ورځی تېری شوی چه ده ستانه ، انتظار کی ناسته يم - سار
 په خاطر ده دژوند مصمتوبه او حوسه گام

څه چه ده يم ، څه چه رما آرزو ده ، او هر څه چه ده تراوسه
 ارم حتی رما د عشق مې راز دا ټول تانه گوری سار دسترگو
 بوکانه ، رما ټول ژوند ده څه دباره سار کړی گلو به وېږدل
 شوه ، امېل دباوی دباره سار دی ، ترواده وروسته به باوې خپل

همدغه سال به دې ځې به حال کې دهه با علوم شمېر همداسې
واړه کړېدې لیکړه ده همدغه له هغه څه آسوم ، او څنگه
ځایه د ژوند سره همدا څه ووهېم ده دې ځې سره به هم
دارېده همدغه جدا کړم

کلمه مورروی دحل می شته ملوی وه رای سو ه
دستی بی کپی به بی کپی امره آراهی
-۹۶-

که که چه راجع به نورما و وسیع القاط دی دای چه شهره
مالدالی ول سو
دروها همدرد اندی دلو پندی الموقر به جور والی
ماشکلی دی او همداد چه چه حوسه حال به دای رما - لری
دو حواله قاط وی

د شمارو و صورتو بودلو و نه دې ډگر کې ده او مدالی شم
او همدلته مارمه صورت لیدلای دی د حاحه هلو و صورت شم
دما ټول جسم ، دما ټولو اندامو کې دده له لمس حجه رږد
میداسوی دی د کرم بدن د له با فیل لمس دی ، او که اوس حاحه
راځي رادی سی - دادی دما د پیلون دوح الفاط وی ۹۵
که له حما او ناسره اوبی کواي مایه څکله سماعجه د اوسه وکړه
ده به وک ای ۹۶ سی شرم پشانه ، ۹۷ و ږه دما ژو بدله سوره ډکو
سپار به نادمگیری به چېر له حوه و سه کړم او هری حواه به سوره
طعاسته ، به و و ورځو کړ ده و سندر و مطلب و بهیدل به حاهامانه

دی چہ شہہ رہ سدا لہ کریں، شہہ کہ کوئی شہہ نہی کہہ سہی ،
راحدو حید ہی کارہ دی

بواي دږه (لارناره) لاس واخله، حمل سکه سه حماموسه
 سره ورعه، اره شای ما با ما داسوگی شای ددای ها
 مه وره سکول او بدل دشان سکری وگره
 داره چږه لار ساره هوامری او دمه دلو او دوازکی
 هرشه هپ وم

حو دایک زمان هو شمار سامم ، حمل دوری بر کک سره م
اوهدناجی به پوره ساره کچی با امطار سامم
ای اداوه کله په سا دوسا وی مه راسه ا لاله (بر دوری)
راسه کسبه

-GA-

زمین و وجود در نابل کی به دی اندوئی و هم
چو گوئی به غیر مسئله مرسل و موم
اوس زموسم به دی ریه می کی دما یک له ره ساحه
بل ساحل به موقوف ری

[illegible]

وېلې هېڅ - برونه و، زما آواز بوازي سماسره و رعول اورما
زړه و هغو بڼا کوله

اوس به د لوبه اړخه استو زما وېستم شوه داڅه مـ عطردی به
ما و ناڅه راښکاره شوه د اډملو ځانرسره و ورسره دوی
اوراس به و به حال کې چې لېسې کې سبا دنده و لور به بولي
اورولا زده ده

— ۵۶ —

زه به نا املو هغو املو نو او مری به سار و سگار کـ م
کوم چه زما غاښې حبه حاصلېږي، دارما و اډملو کې به وړه
بام لوبه با شـ م

په مېدی - زما غور و هجو شې، زما دروند و خوری
به زما به زړه کې به اښتې دې دې دې اوله هره و دې باسان
په هغه راوړلېږي و وېلې کړي زایو، شهر به بې وېږي
په مېدی - به بام لوبه غره - به به هغه دې با به به
ار آخر به هغه د خور والی به چې خرای سکاره شې
د شېکې آسمان کتو شېکې ما، گورم، او غلې ماور بول
ما به هېڅ به نا بېږي هېڅ، اوس ما به سوکې به د وې غوښتې مېږي
سره بولځای شم

- ۵۷ -

کله به زه وار (۱) به بېم نو به بېم چه به وځ راغلی

(۱) وار همدې کله به د کتو دې دې بې بې چه به غوښتې
مې سگال بولي

ده سا اوساځي به خپلو غږ نايي همو کي اړوم بي احساسه
مې درېه راد شرگندسي، هغوی راسي ده اشخه وسنه وکړي
«وا به ستا طالب به ږي ؟»

به وهېرم به غوټه څه لطوات ورکړم، ده ور به وایم
«آه، څواک، بهمې به مطاب به ږي ؟»
دوی به حمدا او کر که را څخه بهر شي او به هله ناست بي
خادي

۹۰۹.

ايځده به ۱ ناهرما مناجات دايي بهرما ځل حراس واري
دعج دانداسره ستا حضور به درسي هلته وغوړه ږي ، او ستا به
وډمو به کي ددې دما احساس وکړي ، دما ځل وجود به ځل وره
کي دتاسم دادا رناره داسي به و سا به لکه دجولاي د ماسي
ور څخه چله راراه ډکه وي

دما ځل وړو سډرو محملف لږو به د نعمي به دوه څه کي
راغونډ کړه او به پرېره به سا حضور ته رحاموسي به سه ډر
کي دعج راطهاره سره به ځای درشي

دېر دس مرغه به چېر به سه او ور څخه دځلي ځايي به آرو
دېر دځوانه ځي به پرېره به دما ځل ژوند هماغه سان سا به وړاندې
به ډېره به دځل دايم المناوطن خوا به سقرو کړي
«نای»

دجلای وروسسیر ، می رسول خم کپی نو ره ، حنا خاموس
 سار هله دده به خاموسا به و - مووکی کسپم -
 -۹۹-

ماه هول ژوند کی به به حلو نمو کی لیرلپ ، همدی نمو
 ره - به دروگ - رخلام ، او همددا همد نمو دی جه ددوی به مرسمه
 می دجملی دما ، احساس او تلاش کسی به - حل شلور و حوا به
 و مو بدلی

همه لرو چپر به ما شه رده کپی بدی همه هم ده می - می - به
 ماهه می درس را کپی ، بهی لاری می راوسودلی ، اودره رافو
 می ماهه چپر ستوری و خلل
 دی نمو هوله ورخ دهم او مسرت دوا می د رازو حرا به
 دما لار سوو به و کپی ارما سام می رسفر به ای کی ره دوی
 مایی وره به ، و بلم

-۱۰۰-

مادخلکو به مع کی و ایزل چه ما - به پش بدلی می ، زمانه
 بصایفو کی حاک سما بصور و می ، دوی ماه راشی بوسمه
 راخته و کپی چه

«همه شوک دی ؟» به بو هپرم به هعونه شه خواب و کرم ،
 ره ورته وایم «ره به حقیقت کی هنج وای به سم»
 دوی ماملرم گپی او به کر که راجی ولادیسی ، به هله را - به
 حادی

د « پښوا » چاپ شوي آثار :

- ۱- مير وس بيگه
- ۲- پستې ميرمې
- ۳- ادبي فنون
- ۴- چنډ آهنگ ملي
- ۵- د عمو وري
- ۶- د داد مستر پستو خپري
- ۷- ديستو کلي خلورم ټوک
- ۸- د سر محمد کاکړ د ديوان بدون تصحيح او مقاله
- ۹- در حمان نانا د ديوان « » » » »
- ۱۰- بطري به پستوستان
- ۱۱- د اقبال د مسافر منظومه ترجمه
- ۱۲- خو شحال خان خټک شه وائي ؟
- ۱۳- پستوستان به (۱۸۰ څ) د يو کسې ديستوستان شپې تاريخ
- ۱۴- ليدران امرودي پستوستان
- ۱۵- د کاکاظم شيدا د ديوان بدون او تصحيح
- ۱۶- هر بکي ها
- ۱۷- پر شاه افکار
- ۱۸- د خو شحال او پسرلي اسباب
- ۱۹- د گيلان حلي ترجمه

دېاگورود

رامدريات هاگور دسنگال په يوه سړه کور کې
د ۱۸۶۱ع کال د مې په ۶ نېټه پيدای دی ، پلار يې دمباراسي
د يوه رانات « نومېده ، دغه يې شهراده و او د دره کړي
د ناره ولايت حواريو يې روست خو د ورته کپه کسه هم دارو
پوهانو په ۱۹۱۳ع کال په ادمايو کې د پول حاکم ورکړه
خو ما هم داسې مفکر سړی ولسوف نه و

تاگور د خپلو داسې خطريو د تعلق اړه په ۱۹۰۱ع کال
له کلمکې شخه ۹۳ مه لمرې په لور کښي وه مدرسه
«شامې گيمان» يعنې درو يې لوستلې په نامه تاسيس کړه
چاوس د مدرسه د دېاگور د پوهنيو و شخه گڼه کړي
دده آثار په ډېرو اردائي او شرفي ژبو ترجمه شوي
تاگور د بيا کالو په عمر د ۱۹۴۱ع کال د ستمبر په مياشت

وفات شو

پرله پسي لمر (۱۰)

کابل دحوت ۳۰ - ۱۳۳۱

دولتي مطبعه